

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnistvu:
za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1-70

Za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona štev. 74.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod

Upravištvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. Upraviškega telefona štev. 188.

Inserati:

Enostop. petlitvrsta (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11
za trikrat 9
za več kot trikrat 8
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Srednje šole in slovenska mladež.

Le kratek čas nas še loči od 15. septembra, ko bodo učni zavodi zopet odprli svoja vrata ukaželjni mladini, ki težkega srca zapušča domače hiše, nazadnje pa vendar slovo od doma prav kmalu pozabi, ko se sestanejo tovariši s tovariši. Ne tako stariši. Matere skrbe, da se jim deca v mestih ne izgubi, očetje pa v mislih štejejo težko zasluženi denar, ki ga bo zopet potreba, da doseže sinko svoj cilj.

Velike skrbi tarejo tiste stariše, ki imajo svoje sinove že v šolah, še večje pa one, ki se še niso odločili, kam bi se obrnili z njimi. Mogoče bo kdo rekel, da temu ni tako, da ni tako težko se odločiti, sam dati sina v šolo, kakor pa sploh v šolo ga dati. Navidezno je to resnica.

Velika večina našega dijaštva prihaja s kmetov. Kdor pozna razmere pri nas na deželi, vč, da so po misli preprostega ljudstva samo tisti ljudje »gospodje«, ki sedijo v pisarnah, ki »cel dan nič ne delajo in vendar jedo vsak dan meso in bel kruh«. Zato smatra on sam, ubogi revež, na čegar mizi se redno kadri krompir in fižol ali nezabeljena kaša, to gospodo za nedosežen ideal; in če se odloči poslati sina v šolo, ne pride nobena druga v poštev, kakor gimnazija, ker vsa naša gospoda do malega prihaja le iz latinskih šol.

Skozi drugačne očali pa pogleda oče, ko pride svojega sina v šolo vpisat. Naval, ki pred vratni ravnateljve pisarne vedno narašča, ga navda s tiho bojaznijo, kam bi vsa ta mladina šla; bo-li mogoče, da doseže njegov sin med toliko drugimi zaželen prostor na solcu, ki naj plača in desetero povrne ves trud in vso skrb?

In za narod v celoti je ta skrb skoro še večje važnosti kot za posameznika, posebno se pri nas, ko spričo malega števila izobražencev ni tako lahko preboleti izgube duševnega kapitala kakor pri drugih narodih. Ako se številni Nemci brigajo za razvrstitev svojega narašča, koliko bolj je to treba šele pri nas!

Pred vsem se moramo vendar enkrat otresti zastarelega predsodka, da je edini spas najti le v gimnaziji. Razmerje med številom gimnazijcev in drugih srednješolcev je v primeri z važnostjo stanov, ki dobivajo iz teh in onih svoj naraščaj, pri nas skrajno nezdravo. Ker sili vse le v gimnazije, znamo tudi mi doživeti žalostnih časov, da z naraščajem sploh ne bomo vedeli kam, ali pa se bodo morali zadovoljiti gojenci gimnazij s takimi mesti, ki nikakor ne odgovarjajo njihovi izobrazbi. Posledica tega je nezadovoljnost in uničenje vsakega veselja do dela, vse energije.

Gimnazije so pred vsem učilnice za urad-

ništvo. Nihče ne bo tajil, da je narodno uradništvo činitelj neprecenljive vrednosti, ki posebno v Avstriji igra še vedno veliko, če ne odločilno vlogo. Vprašati se pa moramo, kako dolgo bo to še trajalo, vprašati se pa moramo še pred vsem, ali je v ekonomičnem oziru koristno za nas, da vse izobraženstvo, kar ga imamo, vstopa le v službe, namesto, da se posveti onim stanovom, ki jih diči pred vsem samostojnost in neodvisnost.

Odkar se je ljudstvo začelo tako živo zanimati za politično življenje in se zavedati svojih pravic, da si je izvojevalo splošno in enako volilno pravico, se pomien in veljavi uradništva vedno znižuje. Pokazal se bo vedno jasneje pravi značaj uradnika, ki službuje, ne pa gosposduje. Ako bomo pa imeli pri nas le odvisne izobražence, potem pa lahko kmalu napravimo svojo narodno oporoko.

Neodvisno in samostojno izobraženstvo mora postati ena najvažnejših zahtev, katero moramo doseči, veljaj karkoli. Kaj nam pa more potem škodovati tuje uradništvo, ako se postavijo nasproti zavedni in izobraženi samostojniki? Izobraženci te vrste pa ne prihajajo iz gimnazij (z malimi izjemami) ampak realčne, višje obrtne in trgovske šole so zavodi, ki jih mora začeti polniti naša mladina.

Šolan in izvežban tehnik, izobražen obrtnik in trgovec so oni odločevalni faktor, ki dandanes vlada po vsem izobraženem svetu. Zakaj ne bi pri nas tudi? Le pogledimo si Jesenice n. pr. in bližnjo okolico po Gorenjskem in vsak se bo lahko prepričal, da ravno ta moč je edina bila možna zanesti in utrditi nemško moč v naših krajih. Kar pa je mogoče tujcem, mora biti mogoče doseči tudi nani. Nemški poplavi more postaviti branilen jez samo izobražen slovenski podjetnik.

Istotako je odprta pot gojencem realk itd. skoro v vse one državne službe, kakor gimnazijcem, v zasebnih službah pa prevladujejo sami. Zasebnih služb so se sicer naši ljudje ogibali, kolikor so mogli, ker ni bilo za starost zasebnih uslužbencev skrbjeno skoro nič; od sedaj naprej bo pa ta stvar vsa drugačna, kakor je znano. Poleg tega pa zasebne trdke plačujejo svoje uslužbence, ki res kaj znajo in ki so vsestransko porabni, tako dobro, da jih lahko marsikdo zavida.

Dejstvo pa, da nimamo slovenskih šol za te poklice, nas ne sme zadrževati. Kje pa je kakšna slovenska gimnazija? In študije na gimnaziji so vendar ravno tako težke, kakor na drugih srednjih šolah. Ako se na nemških gimnazijah ne oduji nihče zlepa svojemu narodu, potem se tudi na realki ne bo.

Dobiček pa bomo imeli dvojen, ako se zavzamemo za realistiške šole. Ako se bo pokazala »dejanska potreba«, ako bodo pohajali naši dijaki v obilnem številu te vrste šol, jih bo morala vlada enkrat vendar ustanoviti; ako ne popolnoma slovenskih že od kraja, pa

vsaj sčasoma, ker ne bo veljal vedni izgovor, da »jih ni treba«. Dosegli bomo pa neposredno še večji dobiček, če bomo imeli naraščaj, ki bo vaje stati na lastnih nogah, ki bode temelj našega »srednjega stanu«, katerega važnost se dandanes povsod povdaria, katerega pa pri nas pravzaprav niti nimamo ne. Da ga dobimo, je vredno truda.

Glavna skupščina predsednikov rokod. društev.

Frankfurt, 3. sept.

Glavna skupščina predsednikov katoliških društev rokodelskih pomočnikov, ki se vrši vsako peto leto, je te dni v Frankfurtu. Udeležuje se je blizu 100 predsednikov, med njimi zastopniki društev iz Pariza, z Angleškega, iz Švice, Ogrske itd. Skupščini predseduje glavni predsednik msgr Fr. Schweitzer iz Kolina, podpredsednika sta msgr. Ströbele iz rottenburške škofije in msgr. Fr. Schiffer, prošt v Požunu. Zborovanje se je pričelo po slovesni sv. maši, ki je bila v stolnici. Monsignor Fr. Schweitzer se je v svojem nagovoru pred vsem spominjal umrlih predsednikov od zadnje glavne skupščine, ki je bila v Mogonciji l. 1902, med njimi ljubljanskega predsednika, rajnega, prezaslužnega profesorja Janeza Gnejzda. Potem je prebral pozdrave, ki so došli skupščini. Kardinal Gruscha povdarja v svojem pozdravu, da bo kat. društva rokodelskih pomočnikov zopet toplo priporočil pri prihodnjem zborovanju avstrijskih škofov, kardinal Fischer iz Kolina s posebnim veseljem pošilja blagoslov društvom rokodelskih pomočnikov, »ki se tako zvesto oklepajo sv. Cerkve, obenem pa s priznanjem vredno vne- mo skrb za strokovno izobrazbo svojih članov.« Blagoslov in pozdrave so poslali tudi drugi nemški škofje: brižinski, rottenburški, paderbornski, münsterski, iz Rezna, Eichstätt- ta itd., sklepno zborovanje pa bo počastil s svojo navzočnostjo škof iz Limberga, Dom. Willi. — S posebnim veseljem je sprejela skupščina pozdrav 45 rokodelskih pomočnikov, ki bodo v kratkem šli k vojakom, sedaj pa delajo skupno duhovne vaje v samostanu Viersen. — Silno zanimivo je bilo poročilo predsednikovo o delovanju rokodelskih društev v zadnjem času. Kolpingovih društev je sedaj 1125 s 182.795 člani. Vsa društva imajo 347 lastnih domov. Popotnih pomočnikov sprejmejo v teku enega leta nad 100.000 in jim dajo podpore v skupni vrednosti do 70.000 K. V 514 društvih so poučni tečaji, v 75 društvih posebni strokovni oddelki. Pouk v vseh poučnih tečajih in strokovnih oddelkih oskrbujejo brezplačno predstniki, učitelji, itd.; vrhutega se za strokovni pouk samo v enem letu izda do 150.000 K. V zadnjih dveh letih

je na Nemškem naredilo 1000 pomočnikov, ki so v rokodelskih društvih, mojstrsko izkušnja. v 550 društvih so hranilnice; l. 1904 so pomočniki vložili do 2 miliona kron. Vlog je sedaj nad šest milijonov. — Duhovni vaj, prirejenih nalašč za rokodelske pomočnike, se je udeležilo do sedaj 1700 društvenih članov. — Predsedništvo je priredilo do sedaj tudi tri praktične poučne tečaje za predsednike, in sicer v Kolinu, Monakovem in letos v Vratislavi Udeležencev je bilo vsakokrat od 150 do 170; prihodnji učni tečaj bo v Avstriji.

Nadaljne točke posvetovanja se tičejo predvsem notranje organizacije društev. Zlasti obširno je bilo posvetovanje o preuredbi načina, kako se zagotovi podpora potujočim članom. Doslej se je namreč še tuhtam pripe- tilo, da kako društvo ni moglo gostoljubno sprejeti potujočega rokodelskega pomočnika, ker ni imelo sredstev. Skupščina pa je danes sklenila urediti centralno blagajno, iz katere bodo dobila podporo ona društva, ki bi sicer ne mogla sprejeti potujočih pomočnikov. Vsak član ima pravico do podpore v vsakem društvu. — Posvetovanja se jutri, 4. t. m. in poju- tranjem nadaljujejo.

V glavno vodstvo je bil kot zastopnik za Avstrijo izvoljen kanonik dr. Fr. baron Oer v Gradcu. — Ljubljano zastopa g. Alojzij Stroj.

NASPROTUJOČE VESTI O NAGODBI.

Dunaj, 4. sept. Nasproti prejšnjim vestem se zdaj poroča, da se nagodbena pogajanja ne bodo vršila v Budimpešti, ampak na Dunaju. Rok še ni določen. Dočim ogrski listi trdijo, da se skupno z nagodbo o zvišanju doneska Ogrske k skupnim izdatkom in o bančni skupnosti ne bo obravnavalo — te vesti so od Košuta inspirirane — trdijo dunajski listi brez izjeme, da stoji avstrijsko ministrstvo neomajno slejkoprej na stališču, da se mora obenem z nagodbo sklepiti tudi o zvišanju kvote in bančni skupnosti. Danes se iz Dunaja poroča, da se glede na kvoto in banko ni doseglo še nobeno sporazumljenje. (Čudno se potem sliši, da hočete obvede vladi pogajanja kmalu in z uspehom končati.)

Budimpešta, 4. sept. Weckerlov »Budapesti Hirlap« poroča, da se bo avstrijsko ministrstvo preosnovalo šele po sklenjeni nagodbi. Baron Beck je mnenja, da bo s sedanjim nestrankarskim ministrstvom lažje dogotovil nagodbo.

ČEŠKE AGRARNE ZAHTEVE. — VOLIVNA REFORMA ZA DEŽELNI ZBOR.

Na agrarnem taboru pod Karlovim Ty- nom je poslanec Kubr zahteval od češkega deželnega zbora, da se takoj uvedejo obvezne kmečke zadruge, da bi bil kmečki stan tako organiziran, kakor so drugi stanovi. Dalje zahteva splošno deželno zavarovalnico in rešitev melioračnega in regulacijskega vpra-

LISTEK.

Baskervillski pes.

Roman. — Angleški spisal Conan Doyle. (Dalje.)

»Kaj pa je to? Staje za ovce?«

»Ne, to so domovja častitljivih naših pradedov. V predzgodovinski dobi je bilo močvirje gosto obljudeno; ker pa pozneje ni nikdo več tam stanoval, je njihova hišna oprava še dandanes prav taka, kakoršno so zapustili. To so njihovi wigwami brez streh. Lahko si ogledate tudi njihovo ognjišče in ležišče, če vas popelje radovednost notri.«

»Ali to je pravo mesto! Kdaj je bilo obljudeno?«

»V novejši kameneni dobi — datum ne- znan.«

»Kaj so delali ljudje tukaj?«

»Pasli so živino po teh pobočjih, potem so se učili kositer izkopavati, da je bronast meč izpodrinil kamenite sekire. Ali vidite glo- boko jamo tam v nasproti ležečem holmu? To so njihovi sledovi. Da, naši bodete mnogo prav čudnih stvari na tem močvirju, gospod doktor! O, oprostite za trenutek! Prav goto- vo je to cyklopides!«

Mal metuli je prifrčal čez pot in Staple- ton je takoj stekel za njim. Žal mi je bilo, da se je mala stvarica obrnila proti močvirju, ali moj novi znanec je brez pomisleka skakal iz- redno hitro in spretno z ruše na rušo, da je frfotala zelena mreža v zraku. Gledal sem za

njim in se čudil njegovi spretnosti, na drugi strani sem se pa bal, da bi mu zmanjkalo tal in se ne bi pogreznil v goljufivo močvirje. Kar zaslišim za seboj korake in ko se obrnem, zagledam pred sabo na ozki stezi žensko po- stavo. Prišla je od one smeri, kjer je stal Merripit House, kakor sem sodil po dimu, ali vzpetost na močvirju jo je popolnoma zakri- vala mojim očem, dokler ni stala tik pred mano.

Nisem mogel dvomiti, da sem imel pred seboj gospodično Stapleton, o kateri sem že prej slišal; kajti dame so bile na močvirju naj- brže zelo redke in spominjal sem se tudi, da se je govorilo o njej kot lepotic. Lepotica je pa bila žena, ki je prišla k meni, prav gotovo, in sicer lepoticica čisto posebne vrste. Nj si bilo mogoče misliti večje različnosti, kakor med njo in njenim bratom; Stapleton je imel svetle lase in rjave oči, kakoršne se vidijo vsak dan, ona pa je bila najtemnejša brunet- ka, kar sem jih še videl na Angleškem — vitka, velika, elegantna. Njeno ponosno, fino izklesano obličje je bilo tako pravilno, da bi se zdelo skoro brezizrazno, da ne bi bilo kras- nih ustnic in živahnih temnih oči. S svojo ča- rovitostjo postavila in elegantno toaletto je bila res nekaj popolnoma nepričakovanega na tej sa- motni stezi čez močvirje. Ko sem se obrnil, je sledila z očmi svojemu bratu; nato je po- spešila korake in šla proti meni. Privzdignil sem klobuk in sem hotel izreči nekaj poja- snjujočih besedi, ali njen nagovor je takoj obr- nil moje misli na drug tir.

»Odpotnite!« je rekla. »Tako odpotnite v London!«

Gledal sem jo debelo in od silnega osup-

njenja nisem mogel izpregovoriti besedice. Njene oči so me gledale ostro in nestrpno je zacepetala z nogo.

»Pojasnil ne morem dati nikakih.«

Govorila je hitro z globokim glasom in čudno šepetaje.

»Za božjo voljo, storite, za kar vas pro- sim! Odpotnite in ne stopite nikdar več na to močvirje!«

»Ali, saj sem komaj prišel!«

»Mož, mož!« je zaklicala. »Zakaj ne po- slušate svarila, ki je le v vaši blagor? Od- idite zopet v London! Pod vsakim pogojem odidite iz tega kraja... š-št! Tu prihaja moj brat. Ne povejte mu ni glasu o mojem svarilu! Ali bi hoteli biti tako prijazni, da bi mi ut- gali ono orhidejo tam med preslicami? Tukaj na močvirju imamo veliko orhidej; seveda ste prišli nekoliko prepozno v letu, da bi mogli videti vse lepote našega kraja.«

Stapleton je popustil lov in je prisopihal z razgretimi lici nazaj.

»Glej jo, Beryl!« je rekla in zdelo se mi je, da njegov pozdrav ni zvenel ravno preveč prirčno.

»No, Jack, saj si ves razgret!«

»Da; lovil sem cyklopido. Zelo redek je, zlasti v pozni jeseni. Škoda, da ga nisem mo- gel vjeti!«

Govoril je ravnodušno, ali njegove male, bliskajoče se oči so begale pri tem vedno od mene do deklice in nazaj.

»Sama si se seznanila, kakor vidim,« je nadaljeval.

»Da. Pravkar sem rekla Sir Henryju, da je prišel nekoliko prepozno, da bi videl lepote močvirja.«

»Sir Henryju? Za koga pa imaš gospoda tukaj?«

»Mislim, da mora biti Sir Henry Basker- ville.«

»Ne, ne!« sem rekel jaz. »Jaz sem nava- den meščan, toda njegov prijatelj. Moje ime je dr. Watson.«

Kri ji je zalila nevoljno lice in rekla je: »Kar sva govorila, je bila torej pomota.«

»No, za razgovor si imela pa res mnogo časa,« je rekel njen brat s preizkušajočim po- gledom.

»Govorila sem, kakor da bi dr. Watson stanoval v tem kraju, ne pa da je prišel sem samo na obisk,« je rekla. »Njemu je pač vse- eno, ali je zgodaj ali pozno za orhideje... Ali gotovo pojdete z nama v Merripit House?«

Bilo je le še malo poti do resne, pristne močvirske hiše, ki je bila prej last imovitega živinorejca, sedaj je bila pa v notranjosti pre- delana v moderno stanovanje. Sadni vrt jo je obdajal, ali drevje je bilo nizko in slabotno zraščeno in vse je naredilo nekaj poseben, turoben vtisek. Stari, pohabljeni služabnik v slabo stoječi livreji, ki nas je sprejel, je bil popolnoma primeren svoji okolici.

Hiša je pa imela prostorne sobe, ki so bile opremljene z eleganco, po kateri se je takoj spoznala nežna ženska roka. Pogledal sem skozi okno na neskončno, z granitnimi skalami posejano močvirje, ki se je raztezalo brez nehanja tja do horizonta, in moral sem si misliti: kaj je pač moglo pripeljati tega tako izobraženega moža in to lepo deklico, da sta si poiskala v tem žalostnem kraju svoj dom? »Kajne, čudno domovje?« je vprašal, kot

sanja. Nužno zahtevajo volivno reformo za deželni zbor. Hkrati z volivno zahteva tudi davčno reformo.

Slednjič grozi Kubr Nemcem: Če ne bo deloval češki deželni zbor, tudi ne bo deloval državni zbor!

Posl. Špaček je izjavil, da agrarcem ni za to, da bi spravili svojega moža v ministrstvo.

JUDJE O MLADOČEŠKI STRANKI.

Judje so na Češkem večinoma Nemci. Zdaj pa vidijo, da v marsikaterem kraju bolj kaže, da so Čehi, in zato so judje osnovali »Svaz českých pokrokových židů pro Čechy a Moravu«. Seveda so judje na obeh straneh — na nemški, kakor na češki — strašno narodni in napredni. Najlepše je pa to, da oklice »pokrokových« judov prinašajo mladočeški listi. Tako bodo judje češke liberalce ravno tako korumpirali in na nič spravili, kakor so nemške.

PROTI KONGRESU »SVOBODNE« MISLI.

Praga, 4. sept. Vse katoliške češke organizacije so sklenile prirediti 8. t. m. ob priliki mednarodnega kongresa »svobodomislecev« protestni shod in manifestacijo.

Slavlje povodom rojstnega dneva sultana v Bosni.

Bosenski Brod, 5. septembra. Okrožna oblastva so kaznovali z globami po 100 kron vse Srbe in mohamedance, ki so praznovali sultanov rojstni dan.

OGRSKA.

Mažari in Dalmacija.

Zagreb, 4. ept. Tajnik mažarskega trgovskega muzeja dr. Havas si že več časa ubija glavo, kako bi Dalmacijo pridobil za Mažare. Nedavno je poslal na ogrski državni zbor prošnjo, naj bi se Dalmacija združila s Hrvatsko in tako tudi z deželami ogrske kro-
ne. Dr. Havas pa si je sam ogledal Dalmacijo ter v Splitu rekel nekemu časnikarju: »Mi Mažari potrebujemo morje. Dalmacija pa potrebuje Ogrske, ki bo vse dala Dalmatincem Minister Košut in Weckerle sta mi naročila, naj priporočam merodajnim osebam zedinjenje Dalmacije z Ogrsko. Dr. Weckerle je Hrvatom jako naklonjen, a se boji, da se odcepijo od Ogrske.« Dr. Havas je v imenu Košutovem obljuboval Dalmatincem železnico preko Ogulina. Ako so Mažari za Reko žrtvovali 200 milijonov, kaj bodo šele storili za Dalmacijo! Sploh je mažarska vlada pripravljena obnoviti s Hrvati nagodbo ter jim dovoliti razne narodne koncesije. — Ni še dolgo, ko so Mažari Hrvatom vsilili na železnicah mažarski službeni jezik, a sedaj jih skomina po Dalmaciji. Zares, Košut in Weckerle tako ljubita Dalmacijo in Hrvatsko, da bi iz same ljubezni rada zadušila ves hrvaški živeli.

Senzačna vest.

Dunaj, 4. sept. »Reichsposti« se iz avtoritativne strani poroča, da se na merodajnem mestu posvetojuje o izpremembi naše vojne zastave. Pridene naj se ji tudi ogrski ali pa naj se uporabi za vojno zastavo dosedanja trgovinska, kjer je ogrski grb že sedaj poleg avstrijskega. Ako se ta vest potrdi, pomeni to seveda nov korak do — mažarskega poveljvalnega jezika.

Ministrski svet. — Glasovj proti banu.

Budimpešta, 4. sept. 9. septembra se vrši ministrski svet. Bavit se bo poleg nagodbe tudi s hrvaškim vprašanjem in se ga bo zato udeležil tudi ban Rakodczay. — »Egyertes« zahteva, naj se ban tako odstavi, ker je popolnoma nesposoben. On da je ovira težnjam po sporazumu.

ITALIJA.

(Demonstracije proti kardinalu tajniku. — Katoličani. — Ministrski svet.)

Rim, 4. septembra. Kakor znano, so kardinala državnega tajnika v Marinu in Castel Gandolfu, kjer biva na počitnicah, na-

padli. Policija je napadalec kmalu dobila. Včeraj, 3. t. m. je sodruga Merry del Vala v vozu zopet napadla in potem cel večer pred vilo demonstrirala. Kdo aranžira te napade? Nekki bivši — opat. Ta izobčeni opat iz Marina je nedavno v Rimu v društvenem domu liberalno-socialističnega bloka predaval. Dejal je, da cesarski in papeški Rim kmalu postane zopet prestolno mesto socialne republike. Dejal je, da je on od Boga in cerkve odpadel zato, ker je »globoko« študiral. Vse demokratske stranke naj se združijo proti vladnemu (!) teokratičnemu nasilju. — 1. t. m. se je vršil shod dikecezanjskega društva milanskih katoličanov. Udeležilo se ga je 15.000 oseb. Poslanec Mauri je pozivljval krščanske demokrate na združenje proti frama-sonom in socialistom. — 10. t. m. se vrše v Rimu pod predsedstvom Giolittiovim ministrijski svet. Šlo se bo za imenovanja v upravni svet državne železnice. Tri člane sveta imenuje namreč vlada, oziroma ministristvo.

RUSIJA.

Brez moči.

Odesa, 4. sept. Borzni odbor je poslal deputacijo k gubernatorju Glagolevu, da ga prosi za varstvo proti vprizoritelnim pogromu. Gubernator je izjavil, da so pogroma krivi Judje sami, ker so revolucionarni; on sam da ne more ničesar storiti proti »črnim stotnijam«, ker je brez moči. — V bolnišnicah je polno ranjenih Judov.

Goljufije.

Berolin, 4. sept. Iz Peterburga se poroča, da se je izvršilo pri razdeljenju žita v krajih, kjer divja lakota, mnogo poverjenj. Samo en posestnik, neki Hasenbeck, je poveril predujem 30.000 rubljev, ki jih je dobil, da bi razdelil med kmete za en milijon rubljev žita Hasenbeck je namreč razdelil mnogo manj žita in še to skrajno slabo. Vsi uradniki so v disciplinarni preiskavi.

KATOLIŠKO ČASNIKARSTVO V ITALIJI.

V Milanu sta izhajala dozdej dva katoliška lista: »Osservatore Cattolico« in »Lega Lombarda«. Zdaj sta se oba lista združila in izhajata kot »Unione«. Glavni urednik je odvetnik Meda, jako delavni voditelj zmernih »mladih«. Konservativci niso s tem zadovoljni in so osnovali nov list »Italia Cattolica«.

MACEDONIJA.

Boji med srbskimi in bolgarskimi četami.

Belgrad, 4. septembra. Na planini Nikodimu so se spoprijele srbske čete s četami bolgarskega vojvode Navmova; bolgarska četa se je morala umakniti. Baje je v boju padel tudi Navmov. Pri vasi Nebrenгова je turška vojska naskočila srbsko četo vojvode Josifa, ki sta mu prišla na pomoč vojvoda Trbič in Bakunski. Boj je bil jako hud ter je trajal cel dan; naposled so se Srbi umaknili z malimi izgubami; Turki imajo precej ranjenecv in mrtvih. Na meji je turška straža ustrelila nekega srbskega vojaka.

MAROKO.

(Pohod v uporni tabor v Taddertu. — Oba sultana. — Umrli.)

Pariz, 4. sept. Francozi delajo zdaj z veliko energijo. Kmalu bodo namreč jeli na morju razsajati jesenski viharji in armada generala Drude ne bo mogla več računati na francoske križarke. Križarke namreč ne bodo mogle več biti usidrane ob obrežju, ampak bodo morale na visoko morje, odkoder armadi na kopnem seveda ne morejo nič pomagati. General Drude bi zato rad pokončal maroški tabor pred Casablanc, Maroški tabor upornih kabilov se nahaja 12 kilometrov stran od Casablance v Taddertu. Tam taborijo med dvema vrstama gričevja v močvirju kabil. 1. t. m. je general Drude poslal poizvedovalce proti Taddertu. Čete — znani Goumiers-jez-deci, ki smo jih v »Slovencu« po francoskih listih že opisali — so trčile skupaj z 200 moč predstražo tadderskega tabora. Jez-

deci so predstražo s streli zdražili. Maročani so jeli zasledovati francoske jezdece, nakar je francoska pehota, skrita za aloami, začela na prodirajočega sovražnika streljati. Obenem so grmeli topovi. Maročanov je v boju padlo nebroj, na francoski strani je osem ustreljenih, med njimi 3 častniki, ranjenih je 17. Maročani so Taddert zapustili. — Medtem se plete dalje konflikt med sultanom Abd el Asisom in nanovo proklamiranim Muley Hafidom. Abd el Asis in njegovemu ulemu (duhovniki) so proglasili Muley Hafida za upornika. Muley Hafid pa je izdal proklamacijo, kjer označuje Francoze v Casablanci kot sovražnike. Sprl se je s Francozi tudi v Mazaganu. V tem mestu namreč priznavajo zdaj za sultana Muley Hafida. Te dni pa je došlo v pristanišče za maroško dva milijona patron, katere Muley Hafid kot sultan zahteva zase. Francozi mu seveda patron nočejo izročiti. — Iz Fesa poroča »Daily Telegraph«, da so ondi umorili ministra za zunanje zadeve Abd el Krim Slimana in brata Tazzi, ki sta imela neomejen vpliv na sultana Abd el Asisa, si nabrala več milijonov premoženja in državo privredla na rob propada.

Dnevne novice.

+ **Vesti o nezgodah pri vojaških vajah tendenčno izmišljene.** Včeraj popoldan je vojni minister poslancu Josipu Pogačniku poslal sledečo brzojavko: »Pogačnik, Podnart. Vesti o naporih in nesrečah tendenčno izmišljotine; prosim, da ste glede na skrb za čete popolnoma pomirjeni. Najudanejši Schönaich, feldcajgm.« — To ministrov brzojavko potrjuje tudi uradna preiskava, o kateri se danes poroča. Preiskava ni bila lahka, ker se vse čete pomikajo dalje. Kar se tiče polka št. 17, je na dan silnega pohoda zbolelo 42 moč, naslednji dan pa je samo 12 bilo bolnih. Umrli ali pa težko oboleli ni nihče. Vsi so bili takozvani »Fussmarode«, povečini rezervisti, ki niso dolge hoje navajeni in ki si nog po predpisih ne umijejo in namažejo, vsled česar se jim napravijo na podplatih žulji, ki pa kmalu izginejo. Vesti o nezgodah pri polku št. 7 so popolnoma izmišljene. Od 14 voja ni skoro nihče zbolel. Vsi poveljniki imajo strogo povelje z moštvo lepo ravnati, pazi pa naj se posebno pri takozvani »sklepni situaciji«, ko je treba, da stopijo čete v boj spočite in sveže. Pri 2. voju so vse vesti izmišljene. En sam moč je vsled solnčarice onemogel. Pri domobranskem polku št. 14 so kaznovali zgolj enega moča, ki se je neopravičeno večkrat javil za bolnega. Druga takega slučaja ni bilo. — Mi se tega resnično veselimo. Nismo se motili, ko smo včeraj nekatere vesti označili za skrajno neverjetne. Ker pa so te vesti pohajale vse iz judovske »Neue Freie Presse« in »Wiener Allgemeine Zeitung«, je opravičen sum, da sta dva lista te vesti širila in z njimi javnost ter vse ostalo časopisje varala s skritim namenom. Kakšen namen je s tem imela »Neue Freie Presse« ni težko ugeniti, ako se pomisli, da je ta list zadnji čas kar cedil prijateljstva do nekega državnika sosednjega kraljevstva, ki nas je nedavno obiskal. Saj je znano širom sveta, da »Neue Freie Presse« za vsakogar dela, kdor ji uslugo vrne.

+ **Šikaniranje vojakov.** Iz Velikovca se nam poroča od zanesljive strani: Napor pri vajah so res veliki. To se seveda ne dá oporekati, da so neizogibni v očigled velike-mu maneverskemu načrtu in potrebi, da se vaje v toliko bližajo popolnemu vojnemu stanju, v kolikor to dopuščajo mirovne razmere in oziri na vojaštvo. Toda nekateri predstojniki delajo z vojniki tako, da se jim po besedi naredb ne more blizu, dasi proti njihove-mu duhu uprav brezvestno grešijo. Tako n. pr. pri 7. divizijskem topniškem polku pri 1. bateriji. Poročnik von Karabetz, vitez iz Romansthalu — »Slovencu« dobro znan — je napovedal na počitniški dan vizito. To seveda sme storiti in se tudi čisto dogaja, da si se bogvekakoli ne vjema s pojmom počitniškega dne. Vizita pri topništvu je pa prav posebno taka stvar, ki se

s počitkom ne da v zvezo spraviti. Cel dan so torej topničarji obleko snajžili, konje prali in česali ter topove čistili. Ob 6. po povelju je vizita. Poročnik von Karabetz, vitez Romansthaljski je zapazil, da so na nekaterih oblekah madeži. Seveda so te obleke po dva leta stare, madeži bogvé od kedaj že — toda vitez od Karabetza je zapovedal moštvo, ki je imelo take bluze, da mora zopet ob pol osmih nastopiti, kjer je pri električni žarnici preiskoval. To moštvo, ki je na počitniški dan galaralo od 7. jutraj do 8. zvečer, pa je jutraj seveda zopet ob 3. moralo vstati. Gospod vitez od Karabetza in Romansthalu, ali se to strinja z določili službenega reglamaja Del I.?

+ **Izjava.** Podpisani sem bil slučajno na shodu »mladih« v Sodražici. Ker se je spočetka podočljala samo gospodarska stran in so se govorniki dotikali tudi občine Gore ter tudi zanj veliko lepega obetali, sem nazadnje tudi sam izpregovoril par besedi, tičočih se razmer v naši občini. Te besede so se smatrale kot nekako priporočilo, da so me pozneje izvolili v krajni odbor Slovenske Gospodarske Stranke. Ker se je pa zadnji govornik g. A. Lavrenčič oddaljil od gospodarskega programa ter povdarjal zlasti stvari, ki se ne skladajo z mojim verskim prepričanjem, zato odločno odklanjam izvolitev članom krajnega odbora takozvane Gospodarske stranke. Slej ko prej ostanem pristaš Slovenske Ljudske Stranke, katere gospodarski, kakor verski in narodni program mi popolnoma ugaja. Gora, 1. septembra 1907. Karol Knavs.

+ **Trije shodi.** V soboto, dne 31. avgusta zvečer ob pol 9. uri je priredilo katoliško politično društvo za idrijski okraj v Idriji v Di-dičevi dvorani javen shod, na katerem je poročal o delovanju državnega zbora poslanec Gostinčar, ki je delavcem priporočal tudi edinstvo v boju za zboljšanje plač. O tej stvari so govorili tudi nekateri rudarji. Shod je bil izredno dobro obiskan. Bilo je gotovo nad 250 rudarjev, ki so navdušeni zapustili po sklepu shoda zborovanje. — V nedeljo, dne 1. septembra je priredilo katoliško politično društvo za idrijski okraj dva shoda in sicer dopoldne jednega na Ledini, drugzega pa popoldne na Gorah pri Idriji. Na obeh je poročal poslanec Gostinčar. Zborovalci so bili povsod navdušeni za Sloven. Ljudsko Stranko in bodo ob prvi priliki zopet odločno stali v boju na njeni strani.

+ **Kmečka zveza za ribniški obraj** je zborovala pretečno nedeljo v Ponikvah pri Dobropoljah. Shod je bil zelo dobro obiskovan. Zanimiv je bil ta shod, ker so nastopali kot govorniki samo vaščani. Predsedoval je shodu kaj spretno tudi vaščan, kmečki moč Andrej Levstik. Govorilo se je o namenu in potrebi Kmečke zveze. Z zanimanjem so sledili udeleženci izvajanjem vaščana gosp. K. Škulja. O koristi knjižnice, s katero se vas ponaša, je govoril domačin g. J. Bambič. K besedi so se zelo oglašali še drugi zborovalci. Kaj živahen je bil ta shod. Dokaz, da naše ljudstvo želi poduka.

+ **Družba sv. Cirila in Metoda.** Na vprašanja od raznih strani, kaj so storili duhovniki, katere so pri skupščini Ciril in Metodove družbe izvolili še v odbor, priobčujemo izjavo, katero je šentpeterski župnik g. Ivan Pavlič poslal glavnemu odboru, ko mu je vrnil dekret, s katerim je bil imenovan nadzornikom. Izjava se glasi: »Se vrača (namreč dekret) s pripombo, da podpisani kot duhovnik ne more sprejeti zopetne izvolitve v nadzorstvo družbe sv. Cirila in Metoda, ker se je pri letošnji veliki skupščini povdarjalo, da naj si duhovniki zapomnijo, da so to družbo že drugi vzeli v roke in da se duhovniki pri nji več ne potrebujejo. Glavno vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda je pa to odobrilo z dejstvom, da je dotičnika (ki je to govoril) še celo kandidiralo v glavno vodstvo. — Franc Pavlič, župnik šentpeterski.«

+ **Okrožnica slabe vesti.** Vodstvo »Družbe sv. Cirila in Metoda« razpošljila svojim podružnicam okrožnico, v kateri se drzne reči, da »brez strankarstva družni narodne sile«

da je bral moje misli. »In vendar se počutiva tukaj prav lepo srečna, kaj, Beryl?«

»Prav srečna.« je odgovorila, ali njene besede se niso glasile prepričevalno.

»Imel sem šolo,« je nadaljeval Stapleton, »tam gori na severu. Mehanično delo ni bilo ravno zanimivo za moža mojega duha, ali občutil sem vendar kot veliko srečo, da sem mogel občeati vsak dan z mladino, da sem izobraževal otroške duhove in jih napolnjeval s svojimi lastnimi ideali. Žalibog, nama je bila usoda sovražna. Nevarna epidemija je izbruhnila v šoli in trije dečki so nama umrli. Tega udarca zavod ni mogel prenesti in večji del mojega kapitala je bil izgubljen. Zelo me je bolelo, da nisem mogel več občeati s svojimi dečki; kljub temu pa sem bil skoro vesel svoje nesreče, kajti tu sem našel neomejen delokrog za svoje veliko zanimanje za rastlinstvo in živalstvo in moja sestra ljubi naravo prav tako, kakor jaz. Ta dolgi govor, gospod dr. Watson, se je zato razlil na vašo glavo, ker ste tako zamišljeni gledali ven na močvirje.«

»Res sem si mislil, da je tu morda nekoliko dolgočasno, ne toliko za vas, kakor za vašo sestro.«

»O ne, jaz se nikdar ne dolgočasi!« je rekla hitro.

»Imava svoje knjige, svoje študije, imava pa tudi zanimive sosedje. Dr. Mortimer je zelo učen v svoji stroki, Ubogi Sir Charles je bil tudi izvrsten družabnik. Dobro sva ga poznala in ne morem vam povedati, kako ga pogrešava. Ali mislite, da bi ne bilo prav, če bi prišel že danes zvečer v Baskerville Hall, da bi se seznanil s Sir Henryjem?«

»Nasprotno, gotovo ga bo zelo veselilo.«

»Potem bodite tako dobri in mu sporočite, da nameravam priti. Morda mu lahko pomagamo, da se nekoliko privadi na svojo novo okolico. Ali hočete iti z mano gori, gos-pod doktor, da si ogledate mojo zbirko metuljev? Mislim, da je najpopolnejša v vsej jugozapadni Angliji. Med tem bo obed pripravljen.«

Ali gnal me je, da bi prišel zopet k Sir Henryju. Melanholija močvirske pokrajine, smrt ubogega konja, pošastni glas, ki me je opoldne zopet spomnil na strašno povest o peklenskem psu — vse to me je naredilo nekako turobnega. Potem je prišlo k vsem tem nejasnim vtiskom svarilo gospodične Stapletonove, ki je bilo popolnoma jasno in se ni moglo nikakor napačno razumeti; govorila je s tako globoko resnobo, da je morala imeti važne vzroke za to. Odklonil sem torej kljub vsemu siljenju povabilo k obedu in sem se napotil nazaj.

Šel sem po travnaty stezi, po kateri smo prišli; morala pa je biti še ena krajša pot, ki je bila nekaterim znana. Kajti predno sem dospel na cesto, sem presenečen zagledal gospodično Stapletonovo, kjer je sedela na kamnu ob stezi. V obraz je bila zardela od dolgega teka, kar jo je delalo še lepšo, in roko je pritiskala na srce.

»Vso pot sem tekla, da sem vas prehitela, gospod doktor,« je rekla. »Niti klobuka si nisem utegnla dejati na glavo. Dolgo se ne smem muditi, sicer bo brat opazil mojo odsotnost. Hotela sem vam povedati, kako žal mi je, da sem se tako neumno zmutila, da sem vas imela za Sir Henryja. Prosim, pozabite

moje besede, ki nimaio za vas prav nikakega pomena.«

»Ali jaz jih ne morem pozabiti, gospodična Stapleton!« sem odgovoril. »Sir Henryjev prijatelj sem in mnogo mi je za njegovo blaginjo. Prosim, povejte mi, zakaj ste tako nužno zahtevali, naj se Sir Henry vrne v London?«

»Zenska muha, gospod doktor! Če me bodele bližje spoznali, bodele videli, da nisem vedno zmožna navesti vzroka svojih besed in dejanj.«

»Ne, ne! Vaš glas mi še zveni po ušesih! Vaš pogled mi še plava pred očmi! Prosim, prosim, bodite odkriti proti meni, gospodična Stapleton! Kajti odkar sem prišel sem, se mi zdi, kot bi me vedno obdajale nekatere čudne sence. Življenje se mi zdi, kakor veliko grim-pensko močvirje z neštevilnimi zelenimi grezmi, v katere se človek lahko vsak hip pognje. In nikjer vodnika, da bi nam pokazal stezo! Prosim, povejte mi, kaj pomenijo vaše besede in obljubim vam, da jih bom sporočil Sir Henryju.«

Izraz neodločnosti se ji je zaznal za trenutek na obrazu; ali njene oči so že zadobile zopet svoje mrzli blesk, ko mi je odgovorila:

»Moje besede si mislite preveč pomembne gospod doktor. Smrt gospoda Charlesa je mene in mojega brata zelo bridko zadela. Bili smo zelo zaupljivi in njegov najljubši izprehod je bil že močvirje do naše hiše. Zelo globoko je čutil prokletstvo, ki je viselo nad njegovim rodом; ko je pa prišla njegova prežalostna smrt, tedaj se mi je zazdelo, da mor-da njegova bojazen, ki je tako pogosto govoril o njej, ni popolnoma prazna. Bala sem se

torej, ker hoče zopet nekdo iz njegovega rodu tu stanovati, in čutila sem dolžnost, da ga posvarim pred pretečo nevarnostjo. Druga nisem nameravala s svojimi besedami.«

»Ali v čem obstoja nevarnost?«

»Poznate-li povest o onem psu?«

»V take neumnosti ne verujem!«

»Jaz pa! Če imate kaj vpliva na Sir Henryja, tedaj ga spravite proč iz kraja, ki je bil vedno usodopoln njegovemu rodu. Svet je velik. Zakaj hoče živeti v ravno tako nevarnem kraju?«

»Ravno zato, ker je kraj nevaren! To je Sir Henryjeva narava. Bojim se, da ga na nikak način ne bom mogel pripraviti, da bi odšel, če ne poveste kaj določnejšega.«

»Kaj določnejšega sploh ne morem povedati, ker ničesar ne vem.«

Še nekaj bi vas rad vprašal, gospodična Stapleton. Če ste nameravali s svojimi prvimi besedami, ki ste jih govorili, le tako nedoločno svarilo, zakaj ste se pa tako bali, da bi vaš brat česa ne zvedel? V vašem svarilu pač ni ničesar, česar bi ne smel zvedeti on ali kak drug človek.«

»Mojemu bratu je mnogo na tem, da kdo stanuje v Baskerville Hall; on misli, da to mnogo koristi našim močvirskim prebivalcem. Bil bi zelo hud, če bi zvedel, da sem rekla kaj, kar bi dalo Sir Henryju povod, da bi odšel . . . Ali storila sem svojo dolžnost in ničesar več nočem reči. Sedaj moram domov; sicer opazi on, da me ni doma in bo sumil, da sem govorila z vami. Z Bogom!«

Obrnila se je in v nekaj minutah je zginila za granitnimi skalami. Jaz pa sem nadaljeval svojo pot v Baskerville Hall in srce mi je bilo polno nedoločne bojazni.

Prva domača slovenska pivovarna **G. Auerjevih dedičev**

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

Štev. telefona 210.

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

zasedanju dež. zbora goriškega, je zadobil cesarsko potrjenje.

ITALIJANSKI KONZUL V TRSTU.

Rim, 5. sept. Semkaj je došlo uradno poročilo italijanskega konzula v Trstu, ki poroča, da je bil tu napaden italijanski podkonzul, da pa je izključen namen napadalec žaliti njegovo osebo kot zastopnika Italije.

GLAGOLSKO VPRAŠANJE V DALMACIJI.

Rim, 5. septembra. Zatrja se, da je Vatikan sklenil, da z ozirom na posebne politične razmere v Dalmaciji ne bo silil na to, da se izvede njega zadnji dekret glede na omejitve glagolice. Italijanski listi so vsled tega čisto iz sebe.

Pulj, 5. septembra. Tukajšnji »Omni-bus« v posebnem članku stavi biskupa Mah-niča, ki je s svojo avdienco v Rimu napravil preobrat na korist glagolici.

OBRAVNAVA PROTI RUSINSKIM DIJAKOM.

Dunaj, 5. septembra. Danes bode v pravdi proti rusinskim dijakom končano zaslišavanje prič. Jutri se skoro gotovo razglasi obsodba. Nekatere priče so danes agnoscirale nekaj obtožencev kot udeležence pri krvalih.

ZOPET DVE ŽELEZNIŠKI NESREČI.

Lvov, 5. sept. Pri Kurabusu je skočil s tira osebni vlak. Osem oseb je bilo ubitih, 20 je več ali manj ranjenih. Šest voz je popolnoma razbitih. Strojnik in kurjač sta mrtva, nekemu stotniku in nekemu infanteristu so bile odtrgane noge, ko sta hotela skočiti skozi okno. Železniški vozovi so se prevrnili in zagreblj pod seboj žrtve.

Görlitz, 5. septembra. Pri Landeshutu je skočil s tira tovorni vlak. Štiri osebe so ranjene, več vozov je razbitih.

JAPONSKI ADMIRAL PREKO LJUBLJANE.

Trst, 5. septembra. Japonski admiral Juin, ki je danes jutraj priplul s svojo eskadro v Trst, se poda s t. m. preko Ljubljane na Dunaj na avdienco k cesarju.

V BLAZNICI RAZTRGANI PSIHIATER.

Peterburg, 5. septembra. Psihiatra dr. Kaplana je pozvala vlada, naj gre pomirit v blaznici zaprte revolucionarne arestante. Dr. Kaplan je bil pri svojem opravi v blaznici umorjen in v pravem pomenu besede raztrgan na kose.

ENCIKLIKA.

Rim, 5. sept. »Giornale d'Italia« poroča, da bo Pij X. izdal v kratkem važno encikliko, kjer bo povdarjal, da bo zasledoval dalje svojo pot v bran pravovernosti, brez omahovanja, neomahljiv v načelih, mil pa v načinu.

ZLOČINSTVA ŠTRAJKOVCEV V ANTWERPNU.

Antwerpen, 5. sept. Štrajkovci so polili s petrolejem les v skladiščih in ga zažgali. Razvil se je velikanski ogenj, 18 skladišč je zgorelo in še druga poslopja. Štrajkovci so z revolverji streljali na angleške delavce, ki ne štrajkajo. Policija je na štrajkovce streljala in jih 30 zaprla.

Antwerpen, 5. sept. O polnoči je na dveh novih mestih izbruhnil požar. V lesnih skladiščih še vedno divja požar. Do sedaj je že škoda štiri milijone.

TAJNOSTEN UMOR V BENETKAH.

Benetke, 5. sept. Tu je neki Rus, ki se izdaja za grofa Navnina iz Orla ustrelil grofa Kamrovskega, ruskega odličnjaka, ki biva v Benetkah. Navninov je nato zbežal in gondolieru, ki ga je peljal na kolodvor, podaril 400 lir. Navnina so zaprli v Veroni. Baje je izključen politični umor, ampak je vzrok umora neka ženska.

MAROKO.

Zadnji boj.

Casablanca, 5. sept. O boju t. t. m. prinašajo francoski listi zanimive podrobnosti. Videl je, da je general Drude pravi kolonialni vojak, brezobziren in lokav. Najbolj je de-

lovalo topništvo, ki je izstrelilo 573 krogelj. »Matin« pravi, da je boj izzval Drude. Na francoski strani je ubit med drugimi adjutant Prevost.

Novi sultan.

Kolin, 5. sept. »Kölnische Zeitung« poroča, da novi sultan Muley Hafid ne namera-va korakati proti Casablanci, ampak proti Fesu. Muley Hafid si pridobiva na jugu vedno več pristašev. Samo guverner v Mogadorju se še ni izjavil zanj.

Ministrski svet.

Pariz, 5. sept. »Libre Parole« poroča, da se je včerajšnji ministrski svet bavil z alternativno Muley Hafida, ki je generalu Drude sledeče sporočil: Ako francoska vlada pri-pozna njega za sultana, naj ima Drude prosto roko, da napravi v Casablanci red, v nasprot-nem slučaju bo Hafid proglasil sveto vojsko. Ministrski svet je sklenil vprašati vevlasti za mnenje, Drudu pa poslati velika ojačenja.

KOLERA NA RUSKEM.

Peterburg, 5. septembra. Kolera se vedno bolj širi. Včeraj se je pojavilo 13 novih slučajev.

Rogaški templjev vrelec

je osveževalna pijača, ki učinkuje izredno dietetiško in se v tem oziru izborno razlikuje od vseh drugih mineralnih voda. 1704 t—1

Iščem za takoj pomočnika za mesarsko obrt iz poštene hiše.

Ivan Zrimec, gostilničar in mesar, posestnik
Bled 56. 1988 2—1

Pošten, vsestr. zanesljiv kmet. mladenič

vešč slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, išče kako zaupno službo pri večjem gospodarstvu. Šel bi tudi za gozdarskega praktikanta. Pismene ponudbe pod »Mladenič« poste restante Vrba, Koroško. 1991 2—1

Naznanilo.*)

Naznanjam, da nisem bil nikdar v službi pri **A. Kališu**, najemniku šte. 11. in 13. v Zvonarskih ulicah, marveč sem obrt za plakatiranje od njega kupil in vsak mesec po-šteno plačeval dogovorjene obroke po 60 K.

Ako A. KALIŠ ne potrdi, sem primo-ran imenovati ga lažnjivca in obrekovalca.

Porabo desk mi je odpovedal le iz osebnega sovraštva. 1992 1—1

F. PERDAN.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgo-vorno le toliko, kolikor določa zakon.

Vajenca

Išče večja trgovina z meša-nim blagom na Dolenjskem.

Ponudbe pod št. 100 na upravnishvo »Slovenca«.
1989 10—1

Potrtega srca naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je moj preblagi stric, velečastiti gospod

Francišek Sal. Grivec

zlatomašnik

po dolgi, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 82. letu svoje starosti danes ob 2. uri zjutraj mirno v Go-spodu zaspal.

Pogreb bo v soboto, 7. septembra, ob pol 10. uri dopoldne v Lahovičah.

Preblagega pokojnika priporočam v pobožno molitev.

V Lahovičah pri Cerkljah, 5. septembra 1907.

Dr. Francišek Ks. Grivec.

1990

Harmonij Učenke

še nov, se radi preselitve poceni prodaj!

Več se izve na Dolenjski cesti 8.

1995 3—1

za šivanje se takoj sprejmejo pri

T. POGAČNIK, Pred škofijo šte. 21

1996 3—1 II. nadstropje.

KLOBASE

Ludvika Kotnika na Opekarski cesti šte. 26.

Istotam se točijo izborna naravna vina, za kar se jamči, in se postreže z vsakovrstnimi mrzlimi in gorkimi jedili. Cene primerne, postrežba točna. Na razpolago je velik senčnat, sadni vrt.

Za obilen obisk se priporoča

Ludvik Kotnik, gostilničar.

Naznanilo :: ::

Podpisana usojata si slav. občinstvu vljudno naznaniti, da se njuna

**pisarna za sprejemanje lepakov
naročila za snaženje stanovanj,**

tudi s strojem Vacuum Cleaner, nahaja v

Gospodski ulici št. 3.

Na razpolago za plakatovanje je **70 desk** na najživahnejših prostorih v mestu. Za točno in vestno izvršilo po zmernih cenah jamčita in se priporočata za mnogobrojna naročila

Matelič Peter :: :: Perdan Fran

1984 2—1

Josip Ferenčak, trgovec v Brežicah

1986 2—1

naznanja slavnemu občinstvu, da je

prevzel trgovino gosp. Josipa Zevnika

z dnem 1. avgusta t. l.; priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega manufakturnega in špecerijskega blaga, porcelana, stekla, usnja i. t. d. po najnižjih cenah, jamči za zanesljivo dobro blago in za točno postrežbo, ter se priporoča za mnogobrojni obisk.

Cesarske vaje na Koroškem.

Cesar na Koroškem.

Cesarja so slovesno sprejeli v sv. Mihaelu pri Ljubnu, v Brežah, kjer sta se mu poleg ustalih vladnih in komunalnih oblasti predstavila deželni predsednik baron Hein in okrajni glavar šentviški baron Ott, ki sta se potem v dvornem vlaku cesarjevem peljala nazaj proti Celovcu. V št. Vidu na Glini so cesarja na kolodvoru sprejeli nadvojvode Franc Ferdinand, Karol Franc Jožef, šef generalnega štaba C. Hötendorff, vsi službe prosti generali manevrskega nadvodstva, štabni in nadčastniki, dvanaest županov sodnega okrožja šentviškega, sedem županov okrožja svinškega, duhovščina iz št. Vida in okrožja, uradništvo itd. Vršil se je običajni nagovor in odgovor cesarjev. V dvorni vlak sta se potem vsedla tudi nadvojvoda Franc Ferdinand in šef generalnega štaba. Ob 4. uri 15 minut je došel vlak v bogato okrašen Celovec. Tu je cesarja pozdravil deželni glavar grof Goes v imenu prebivalstva koroškega. Izrazil je nado, da se bo s časom posrečilo združiti vse moči v miru za skupno kulturno gospodarsko delo. Cesar je odgovoril: Veseli me, da morem sprejeti zagotovilo neomajne zvestobe prebivalstva moje vojvodine Koroške. Iz srca želim, da bi započeli kulturni in gospodarski napredek, predvsem nove železniške proge. Koroško približal mednarodnemu prometu in deželi prinesel trajno blagostanje. Naj bi mirno sodelovanje vseh prebivalcev te dežele, za katere hočem zvesto skrbeti, prineslo srečno bodočnost. Župan Neuner je cesarja pozdravil v imenu mesta, nakar je cesar odgovoril po običaju, povdarjajoč napredek Celovca. Nato se je cesar odpeljal v glavni kvartir, od množice navdušeno pozdravljen.

Cez Ljubelj.

4. t. m. ob 12. ponoči bo 28. divizija III. zbora forcirala ljubeljski prelaz (1360 m). Ker bo najbrž deževalo, bo prehod izredno naporen. Vzlic temu je razpoloženje med vojaštvom izvrstno in je le neznatna peščica bolnih. — Pozneje se poroča: Tete (glava) 28. divizije se nahaja pri Bornovi koči (1050 metrov). Ob 2. ponoči bo forcirala prelaz. Vreme je strašno. Moštvo zelo trpi.

Cesarske vaje.

Celovec, 4. septembra. O cesarskih vajah ne dohaja več poročil, ker morajo dispozičije za posamezne oddelke ostati tajne. Kar se izve, to izvedo lokavi reporterji na svojo roko ali pa poroča prebivalstvo samo, kar vidi in sliši. Poizvedovavna oddelka obeh armad že tupatam trčita skupaj. Neka za nadaljni razvoj operacij pomembna epizoda se je odigrala pri mostu pri Hallenburgu. 14. arnadni zbor je namreč poslal k mostu dve lovski stotniji, en strojnopuškini oddelk in eno pionirsko stotnijo s povojem, da ta za prikorakanje nasprotne armade iz Ljubelja sem tako važni prehod uničijo in se potem na severnem obrežju nastanijo, da preprečijo novo zgraditev mostu. S pomočjo pontonov se je ves ta oddelk peljal po Dravi nizdol, pregel stotniji nasprotnikovo, ki je imela s seboj dve strojni puški in ob mostu stražila, pionirji so pa nato markirali, da je most, skozi katerega pelje cesta, zažgan, železniški most pa razgnan z ekrasitom. Ako pride nasprotna armada, bo morala ondaj vsaj pet ur čakati, da markira za popravo mostov potrebni čas. Seveda se bo morala boriti pri tem z nasprotnikovimi oddelki. Vreme je neugodno, večje bitke se bodo vršile šele jutri.

Italijanski vohun?

Blizu Velikoveca je orožništvo zaprlo italijanskega častnika, ker meni, da je vohun. Legitimacij in listin nima s seboj nobenih.

Občinske volitve v Kostanjevici.

Občinske volitve so končane. Zmago so odločili v III. in II. razredu: pijača, neznačajnost, terorizem in volivne sleparije, v I. razredu pa nemškutarski, protiljudski birokratizem. Zmago so odločili elementi, s katerimi poštenjak ne sede k mizi. Polovnjaki vina so se potočili za zavedne volivce, tako da so ti zavedni volivci že med volitvijo v III. razredu postajali nezavedni in si izbirali ležišče v cestnem prahu. Globočnikove glasovnice bile so legitimacija za prosto vino in prosto vožnjo. Po cestah in razpotjih so plačani in neplačani agitatorji lovili volivce Ljudske Stranke in jim ponujali golaž in druge dobrote. Celo dame boljših rodbin smo videli med agitatorji. Kržišnik Franci je vpil s praga svoje gostilne: »Le notri pojte, boste zastoni jedli in pili«. Pri Lavoslavju se je potočilo mnogo polovnjakov vina, stržilo se je zanj malo. Dr. Rudi je lastnoročno vodil zavedne volivce k Bučarju, Nadporočniku Colariču, ki je bil tudi med letošnjimi volitvami slučajno na dopustu, pripovedoval je na dan volitve dr. Rudi, da je »lušno«, ker je golaž zastoni. Klofutar ali

ob tla metal ni ta dan dr. Rudi, ki je znan kot izboren družabnik, nikogar. Cestnemu nadzorniku g. Moserju pravil je župan že pred volitvami, da bo letos malo jerebic, če ne bo šel volit. In občinski tajnik mu je pravil, da se mu bode odpovedalo stanovanje v občinski hiši, če ne bo šel volit za Globočnika. Cestni nadzornik je šel volit in je volil devet odbornikov Globočnikove stranke, kot desetega pa g. Otmar Severja. In župan mu je tretji dan po volitvi prepovedal lov. Med agitatorji za Globočnika se je odlikoval Fran Gregorič, gostilničar v Krškem. Pehal se je po cestah in gostilnah za zavednimi volivci. Liberalnim strankam po mestih in deželi ga priporočamo kot cenenegega agitatorja. Lavoslav in Johann sta za svojo čast krvavela; pa da bi jima čast vsaj ne ušla. Zgodilo se je med volitvami toliko nepostavnosti, da deželna vlada pač ne bode mogla milostno spregledati vseh teh volivnih sleparij. Okrajna posojilnica ima svojo pisarno poleg volivne dvorane. V tej pisarni sta na dan volitev Lavoslav in pa paša občinski tajnik uradovala, da je bilo veselje. Pisala sta pooblastila in pa iz nezavednih volivcev vstvarjala zavedne. Lavoslav si pač misli, da si je pridobil poleg čitalnice še jedno dobro molžno kravico, namreč okrajno posojilnico. Morda ima prav. Če le ne bodo vsi pristaši Ljudske Stranke odtegnili svojih simpatij denarnemu zavodu, ki se smatra za agitatorsko sredstvo propadajoče nemškutarsko-liberalne stranke. Kaj pa če bi si zastopniki Ljudske Stranke ustanovili svojo lastno posojilnico? Povoda k temu imajo baš sedaj dovolj, ko se je postavila okrajna posojilnica na izključno strankarsko stališče. Značilen za kakovost našega uradništva je imenik odbornikov I. razreda. Prvi je davkar Achtschin. Poznajo ga davčni uradniki cele Koroške. Slovenski je pozabil že davno. Vdovec je v najboljših letih in zadnji čas mu gleda izzivajoče iz zunanega žepa suknjiča (v notranjem žepu ima seveda »Tagespost«) »Slovenski Narod«. Morda namerava vloviti nekaj lepih tisočakov, ki so začasno še v posesti narodne vdove. Edini odločno narodni uradnik, ki ga premore Kostanjevica, ni našel milosti pri županu Johannu, da bi ga dekretiral za občinskega odbornika. To sta pa Johann in Lavoslav pri zadnjih občinskih volitvah lahko izpoznala, če sta hotela, da je bila ta volitev zadnja volitev v Kostanjevici, pri kateri ni zmogla ljudska stranka.

Slučaj „Drzymala“.

(Dopis »Slovenca«.)

Krakov, 30. avg. 1907.

Daleč je prišla pruska birokracija na pruskem Poljskem. Za prihodnje leto se pripravila posebna razlastitvena postava, glasom katere bi se siloma razlastili Poljaki. Slučaj, ki je temu podoben, se je zgodil nedavno na Poznanjskem poljskemu kmetu Drzymali. Kmet Drzymala si je hotel zgraditi na svojem posestvu hišico. Prosil je seveda policijo za stavbeno dovoljenje. Policija mu pa stavbenega dovoljenja ni hotela dati. Kakor poročajo vsi nemški centumovi listi in poljski »Dziennik Berlinski«, dovoljenja zato ni dobil, ker je glasom neke čisto nove naredbe sedaj stavbeno dovoljenje odvisno od naseljevalne komisije, ki pa Poljakom načeloma ne dá takega dovoljenja.

Kaj je nato napravil kmet Drzymala? Šel je in si je kupil ciganski voz. Opremil ga je nekoliko, spravil vanj svojo šaro, ga postavil na svoje zemljišče in se z ženo in otroci v njem nastanil. Živino ima itak spravljeno v starem hlevu. Prišla je policija, komisija, orožniki in sodnija, gledali so ciganski voz Drzymale in zmajevali so z glavami. »Nichts zu machen« — so dejali konečno, kajti ne morejo Poljaku prepovedati postaviti na lastno zemljišče ciganski voz in v njem stanovati.

Sveti birokraciji je to pot napravil res nekaj imenitnega. Če bi ne bilo tako zelo žalostno, bilo bi smešno.

Angleško-ruska pogodba.

(Daily News — Daily Chronicle. — Morning Post. — Standard. — Daily Telegraph.)

London, 4. sept. Besedilo angleško-ruske pogodbe še ni objavljeno, ali ima že zdaj to smolo, da glasilom vladajoče liberalne stranke angleške ne ugaja. Pravijo namreč, da se taka demokratska država, kakoršna je Anglija ne more vezati z avtokraško Rusijo. »Daily News« pri tem obravnava tudi neko načelno važno vprašanje. Izvaja namreč, da bo sklep angleško-ruske pogodbe dal večini v parlamentu povod načeti problem, kako uvesti parlamentarno kontrolo nad poslovanjem ministra za zunanje posle. Seveda nekaka garancija, da minister za zunanje posle ne zavoli, je to, da so za njegove ukrepe odgovorni tudi ostali ministri. Je tudi nekaj vprašanj, kakor n. pr. razmerje z Nemčijo, ki so tako kočljiva, da se o njih v parlamentu ne more obravnavati. Druga vprašanja, kakor n. pr. Makedonija in Egipt, večino parlamenta ne

zanimajo. Drugače pa zveza z Rusijo, Seveda je težka kontrola nad zunanjimi posli, ker bi se tu moralo o vsem molčati. Ustanoviti bi se moral poseben odbor za zunanje zadeve. — »Daily Chronicle« se boji, da ne bi Rusija pogodbo z Anglijo izrabljala v svoje politične in finančne namene; očita ministrstvu, da je postopalo tajno in parlamentu ni razodelo svojih namer. Drugače konservativni opozicijski listi, ki v tem slučaju vlado podpirajo. »Morning Post« piše, da je sporazum med Angleško in Rusijo v Aziji ugoden, ker se s tem ustvari zveza proti Nemčiji, ki hoče v Evropi prevzeti hegemonijo. »Standard« in »Daily Telegraph« sta rezervirana. Prvi piše, da angleška pogodba nikakor ni naperjena proti Nemčiji, ker med Anglijo in Rusijo ni nobenih političnih in kulturnih vezi, ki bi v tem oziru zagotavljale skupno postopanje. Pogodba se res nanaša zgolj na Indijo in Perzijo. Drugače »Daily Telegraph«, ki je o stvareh po navadi dobro informiran. Trdi namreč, da se angleško-ruska pogodba nanaša na stvari, ki se dotikajo tudi nemških interesov. Sestanek med nemškim cesarjem in carjem v Svinemünde na eni, sestanek med angleškim kraljem in nemškim cesarjem v Wilhelmshöhe na drugi strani je baš imel namen, se o tem pobotati. V pogodbi se n. pr. gre za bagdasko železnico, ki je za Nemčijo velikega pomena. Kdo bo imel prav? Najbrž ima ruskoangleška pogodba kakšne tajne določbe, ki nikdar ne bodo objavljenje. Dejstvo je, da nemška javnost te pogodbe ne sprejema z veliko simpatijo.

Književna poročila.

Schiff, Dr. Walter, Oesterreichs Agrarpolitik seit der Grundentlastung, 2 dela, K 1680. Schinzel, Jos., Seelsorgliches Wirken in den Industrieorten der Gegenwart, Ein Beitrag zur Pastoraltheologie, K 240.

Kraus, Dr. Ed., Aus unseren Tagen. Fünfhundert Zeitungsberichte für Redner und Schriftsteller, K 360.

Kralik, Kulturfragen. Der Kulturstudien vierte Sammlung, K 360.

Pesch, Tilmann, S. J. Die grossen Welträtsel. Philosophie der Natur. I. Band: Philosophische Naturerklärung, K 12—, eleg. vez, K 15—.

— II. Band: Naturphilosophische Weltauffassung, Broš, K 960, eleg. vez, K 1260.

Lienert, Der moderne Redner. Eine Einführung in die Redekunst, nebst einer kurzen Geschichte der Beredsamkeit und einer Sammlung vollständiger Reden aus neuester Zeit, K 384.

Wasmann, Die moderne Biologie und die Entwicklungstheorie, III. vermehrte Auflage, K 960.

Foerster, Dr. Fr. W., Jugendlehre. Ein Buch für Eltern, Lehrer und Geistliche, vez K 720.

Gürtler, Vollständige Katechesen für das erste Schuljahr. Mit einem Anhang, IV. verbesserte Auflage, vez, K 340.

Apologetische Vorträge. Herausgegeben vom Volksverein für das katholische Deutschland, I. zv. K 120.

— II. zv. K 180.

Enig, Dr. Prof., Apologetische Kanzel-Vorträge, I.: Die göttl. Offenbarung, K 360.

Bessmer, Jul. S. J., Störungen im Seelenleben, II. vermehrte Auflage, K 432.

Bessmer, Jul. S. J., Die Grundlagen der Seelenstörungen, K 336.

Stingeder, Fr., Das Gesetz der zwei Tafeln. Predigten über die zehn Gebote Gottes, K 220.

Mercier, D., — Habrich L., Psychologie, I. Band: Das organische und das sinnliche Leben, Broš, K 720, vez, K 840.

— II. Band: Das verständige oder vernünftige Leben, Broš, K 720, vez, K 840.

Meschler, Das Leben unseres Herrn Jesu Christi, des Sohnes Gottes, in Betrachtungen, 5. Auflage, 2 zvezka, K 9—, vez, K 1320.

„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani.

Sveže

gamsevo meso

kilo po 70 vinarjev se dobi od 10. do 13. t. m. proti takojšnjem naročilu pri Janko Grašek, v Kamniku, Sorenjsko. 1983 1—1

Išče se priden, pošten in pobožen

HLAPEC

bodisi mladenič, bodisi vdovec, za župnika v Istri. Imel bi na skrbi kravo in konja. Plačilo po dogovoru. Več pove iz prijaznosti upravn. »Slovenca«. 1987 3—1

GOSTILNA

v ljubljanski okolici se odda na račun stranki, ki bi imel mož tudi kako obrt ali postranski zaslužek, ali kaki šivilji ali vdovi. Naslov pove upravništvo lista. 1967 2—1

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po naki eni.

Posestvo z gostilno se proda.

1994 1

Vpraša se v zalogi Göss, Šiška,

C. kr. priv.

240 12—3

občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

ustanovljena 1831. l.

Jamstveni zakladi znašajo nad 300 milijonov kron.

Poslovni izkaz zavarovalnega oddelka za življenje:

	meseca avgusta 1907	od 1. jan. 1907
Vložilo se je ponudb	1354	12746
za zavarovano vsoto	K 10.576.001:56	K 107.754.304:39
izgotovljenih je bilo polic	1117	11025
za zavarovano vsoto	K 9.074.686:30	K 96.853.624:25
Naznanjene škode znašajo	K 1.068.103:58	K 6.291.022:55

Slavnemu p. n. občinstvu v Ljubljani in na deželi si usojam javiti, da sem si nabavil **najnovejši**

1641 24—6

voz za prevažanje pohištva

ter se priporočam za selitve in razne druge vožnje po najnižjih cenah.

Konečno priporočam premoga in drv ter beležim svojo zalogo velespoštovanjem

MARTIN LAMPERT, Ljubljana, Kolodvorske ulice.

Podružnica v Spljetu.

Delniška glavnica: K 2.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani, Stritarjeve ulice števil. 2 : : :

obrestuje

vloge na knjižico in v tekočem računu od dne vloge do 4 1/2 %.

Rentni davek plača banka sama.

Sprejema zglasila za subskripcijo deležev snuječe se »Hotelske družbe z omenjeno zavozo Triglav« po kron 500—, 1.000—, 5.000— in 10.000—.

Podružnica v Celovcu.

Rezervni fond: K 200.000.

v starosti 20—24 let, zmožen slov. in nemškega jezika ter izvežban tudi v vrtnarskih poslih, se sprejme takoj kot

grajski sluga.

Plača K 40. prosto stanovanje, kurjava in svečava, ter ob prisotnosti gospode tudi prosta hrana.

Prošnje na upravo graščine barona Borna pri Sv. Ani na Gorenjskem.

Pošten, priden, ročen 19.9 9

mesarski pomočnik

kaferi se na razsekavanje dobro razume, kakor tudi pri teleh in prešilih vsega dela vajen

se sprejme s 1. oktobrom.

Kje, pove iz priljaznosti upravnštvo tega lista.

Zelo dobro vpeljana

žganjekuharija

v bližini Ljubljane, z mnogo odjemalci se radi rodbinskih razmer takoj ugodno proda. Denarja je potreba 12—20.000 fl. Ponudbe pod „Priloznost 224“ na upravo „Slovenca“. 1838

Mlad moški ki je prost vojaščine in zna lepo in čitljivo pisati se sprejme v c. kr. tobačno tovarno v Ljubljani kot pisar.

Lepa stanovanja

z 1, 2 ali 3 sobami s pripadki in novo zgrajenih hišah na Selu pri Ljubljani blizu električne postaje se oddajo v najem takoj ali za pozneje. 1899

Več se poizve pri E. Predoviču, Ambrožev trg.

Vsega dobro vajena kuharica

sredne starosti želi nastopiti v službo v kakemu župnišču do 15. septembra. Naslov Kuharica Postrestante Bled.

Več dijakov

se sprejme na stanovanje in hrano pri Ani Merješič, Krojaške ulice št. 1 (Ljubljana). Stanovanje je zračno, hrana dobra in tečna. Dijaki so pod strogim nadzorstvom. 1840 8—8

MEŠARSKI VAJENEC

ki bi imel veselje do mesarske obrti, pošten in priden, se sprejme. Kje, pove iz priljaznosti upravnštvo tega lista. 1968 3

IVAN KREGAR

pasar in izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

se priporoča velečast. cerkvenim predstojništvom v obilna naročila ter si usoja naznaniti, da se nahaja njegova

delavnica

odslej na

Elizabetni cesti

blizu samostana oo. Jezuitov in nasproti Jožefinuma. 555 3

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

je sprejela s 1. septembrom t. l. sledeča dela v komisijsko zalogo:

Wolf-Cigale, Deutsch-slovenisches Wörterbuch. Laibach 1860. 2 zvezka. XIII + 2012 strani. Znižana cena, broš. K 5.—, vez v 1/2, usnje K 10.—.

Wolf-Plateršnik, Slovensko-nemški slovar. Ljubljana 1894/5. XVI + 883 + 998 + IX strani, 2 zvezka. Znižana cena, broš. K 16.—, v 1/2, usnjatih vezavah K 22.—.

Verhovec, I. Professor, Die wohlöbl. landesfürstl. Hauptstadt Laibach. Kulturhistorische Bilder aus Laibachs Vergangenheit. Laibach 1886. Mit 1 Plane der Stadt Laibach vom J. 1745. — 213 strani. K 2.50. Izborbo kulturno-zgodovinsko delo, do sedaj še malo znano, ker je izšlo v samozaložbi pisateljevi.

Verhovec, I. profesor, Dve predavanji o ljubljanskih pokopališčih. Ljubljana 1901. 23 strani, K —.60.

Vrhovec, I. Professor, Die Pest in Laibach. Nach Archivalien des Laibacher Stadtarchivs. Laibach 1899. — 33 strani. K —.60. — Der schwäbische Chronist Burghardt Zink und eine interessante Schule zu Reifnitz in Unterkrain. Laibach 1900. — 16 strani. K —.60.

Sohumi, Fr., Urkunden- und Regestenbuch des Herzogtums Krain. I. Band. 777—1200. Laibach 1882/3. — 210 strani. Znižana cena. K 2.50.

— II. Band. 1200—1269. Laibach 1884 u. 7. — 470 strani. Znižana cena. K 2.50.

Sohumi, Fr., Archiv für Heimatkunde. Geschichtsforschungen, Quellen, Urkunden und Regesten. I. Band. Laibach 1882/3. VIII + 338 strani. Znižana cena. K 2.50.

— II. Band. Laibach 1884 u. 7. III + 393 strani. Znižana cena. K 2.50.

Kos, dr. Fr., Gradivo za zgodovino Slovencev v srednjem veku. I. knjiga (l. 501—800). Ljubljana, 1903. LXXX + 416 strani. K 8.—.

— II. knjiga (l. 801—1000). Ljubljana, 1906. LXXXIV + 514 strani. K 10.—.

Sveto pismo stare in nove zaveze z razlaganjem poleg nemškega, etc. Ljubljana, 1856/7 6 zvezkov. Znižana cena K 12.—, vezano K 22.—.

Kržišnik, Jos., Zgodovina horjulske fare. Ljubljana, 1898. — 237 strani. K 1.60.

Lavrenčič, Zgodovina cerkljanske fare. Ljubljana, 1890. — 160 str. K 1.60.

Lavtičar, Jos., Zgodovina župnij in zvonovi v dekaniji Radolice. Ljubljana, 1897. — 148 strani, karton. K 1.60.

— Cerkev in zvonovi v dekaniji Kranj. Ljubljana 1901. — 312 strani. K 2.50.

— Zgodovina župnij v dekaniji Kranj. I. zv.: Kranj. Ljubljana, 1898. — 50 strani. K —.60.

— Med romanskimi narodi. Spomini iz Italije, Španije, Francije in Švice. Ljubljana, 1901. — 211 strani. K —.80.

Novak, Jos., Zgodovina brezoviške župnije. Ljubljana, 1907. — 226 strani. K 2.—.

Verbaj, Anton župnik, Zgodovina kamnogiške fare. — K —.80.

Žun, Valent, Osebna dohodnina. Četrto poglavje zakona z dne 25. okt. 1896, šte. 220 drž. zak., o neposrednih osebnih davkih s pojasnili etc. in raznimi vzorci. Kranj, 1905. — 104 strani. K 1.20.

Volčič, župnik, Zgodovina Šmarješke fare na Dolenjskem. 1887. — K 1.50.

Mitternützer-Malovrh, Slovani v iztočni Pustriški dolini na Tirolskem. — K —.60.

Radics, Maria Theresia und das Land Krain 1740—1780. — 1881. K 1.40.

Dalje priporočamo:

Leposlovna knjižnica:

I. zvezek: Bourget, Razporoka, Roman. K 2.—, eleg. vez K 3.—.

II. zvezek: Turgenjev, Stepni kralj Lear. Povest. — Stepnjak, Hiša ob Volgi. K 1.20, eleg. vez. K 2.20.

III. zvezek: Prus (Alex Glowacki), Straža. Povest. K 2.40, eleg. vez. K 3.40.

IV. zvezek: Dostojevski-Levstik, Ponizani in razžaljeni. Roman. K 3.—, eleg. vez. K 4.20.

Ljudska knjižnica:

1. zvezek: Znamenje štirih. Londonska povest. K —.60.

2. zvezek: Dostal, Darovana. Zgodovinska povest iz dobe slovanskih apostolov. K —.60.

3. zvezek: Sienkiewicz, Jernač Zmagovač. Povest. — Achleitner, Med plazovi. K —.60.

5. zvezek: Šenoa, Zadnja kmečka vojska. Zgodovinska povest iz leta 1573. K 1.60.

6. zvezek: Finžgar, Gozdarjev sin. Povest. K —.20.

1. in 2. zvezek, vezan v platno, K 1.80. — 3. in 6. zvezek, vezan v platno, K 1.40.

Medved, Ant., Poezije. Ljubljana, 1906. 262 strani. K 3.80, eleg. vez. K 5.—.

Silvin Sardenko, Roma. Poezije. Ljubljana, 1906. 116 strani. K 2.—, eleg. vezan K 3.20.

Šašel, Iv., Biserice iz belokranjskega narodnega zaklada I. Ljubljana, 1906. VIII + 332 strani. K 2.—.

Ker je knjigarna svoje dosedanje prodajalniške prostore zelo razširila in krasno uredila, ter zalogo v vsakem oziru izpopolnila, ima posebno knjige slovenskega knjigotrštva, dalje učne knjige za vse šole, kakor tudi drugojezične knjige vseh strok vedno na razpolago; knjige, ki se v knjigotrštvo nič več ne dobijo, so na prodaj po nizkih cenah v obsežnem antikvarijatu, ki je združen s knjigarno. Antikvarjatski katalog je na razpolago; splošen imenik slovenskih knjig pa je v tisku in se bode na zahtevo razpošiljal s 1. oktobrom t. l. brezplačno. Naročila, ki nam dojdejo pred tem dnevom, si zabilježimo.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Proda se takoj dobro ohranjena
špecerijska oprava.

Naslov pove upravnštvo „Slovenca“. 1933 3—3

Najoenejšo dežnike in solnčnike domačega izdelka

priporoča po najnižji ceni in najboljši kakovosti slavnemu p. n. občinstvu in preč. duhovščini

JOSIP VIDMAR

— v Ljubljani —

Pred škofijo šte. 19. — Stari trg šte. 4.

Prešernove ulice šte. 4. 163 54-10

— Popravila točno in ceno. —

Zanesljiv in trezen starejši

oskrbnik

ki se na kmetijstvo in knjigovodstvo dobro razume, zna ravnati s stroji in je zmožen slovenskega in nemškega jezika, dobi takoj na večjem posestvu službo. Več pove upravnštvo „Slovenca“. 1958 4—4

Fran Švigelj iz Brega, pošta Borovnica, kupi 600 metrov železniških starih, a vendar dobro ohranjenih 5 ctm. visokih (šinc)

tračnic ter 2 vagona

za les voziti. Kdor bi imel, naj se pismeno obrne do gori imenovanega.

Kupim tudi dobro ohranjen

dinamo

1978 50 od do 70 svetilk. 3—2

1931 3—3

Išče se strojni ključar.

Reflektantje naj se osebno predstavijo pri predstojništvu c. kr. tobačne tovarne v Ljubljani.

2 križeva pota 2

eden 95 cm visok velja 65 gld., drugi 150 cm „ „ 200 „

pri Francu Tomanu, pozlatarju in podobarju v Ljubljani, Valvazorjev trg I.

Pekarija

v novo zgrajeni hiši na Selu, občina Moste, blizu nove kemične tovarne se takoj odda. Več se poizve pri E. Predoviču, Ambrožev trg št. 7. 1900

- VINO -

Iv. Zechner v Brežicah šte. 30 prodaja svoja vina s sromeljskih gor, ru-deče po 22 in 23, belo po 23 in 24 kr. liter. Kupci naj se izvolijo sami potruditi k poskušnji, ker se vzorci ne pošiljajo. 1444 6—6